

men vi troe, at disse Foretagender ere af en saadan Digtighed, at, om de ogsaa skulle medføre en forøget Skat, saa ville vi finde det rigtigt, at Landet bærer en saadan. Disse Medlemmer maae altsaa erkende, at der deri, at de bestemt have talt for disse store Udgifter, ligger en særlig Opfordring for dem til ikke at stille Statskassen blot, naar saadanne Udgifter skulle dækkes. Dernæst er der endel Medlemmer af Thinget, som have stemt for at bevilge temmelig store Udgifter til vort Forsvarsvæsen, fordi de ansaae det for at være nødvendigt og rigtigt for Statens Eksistens, men de have naturligtvis godt vidst, det har ikke været skult for dem, det er Noget, vi Alle have maattet vide, at disse store Udgifter meget let kunde medføre, at vore ordinære Indtægter bleve utilstrækkelige til at dække disse Udgifter, og de have derfor, idet de vedtog disse Udgifter, med det Samme paataget sig en Forpligtelse til at dække dem, saasnart det klart fremgik, at Nødvendigheden derfor var tilstede. Jeg vil endnu fremhæve en tredje Ting. Der er en Mængde ærede Medlemmer i dette Thing, som have udtrykt en stor Længsel efter at faae Reformen gennemført i vore øvrige Skatter, og navnlig troer jeg, at det ærede Medlem, som er Ordfører for Mindretallet, saavel som ogsaa det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) kunne siges at være nogle af dem, der stærkest have urgeret Nødvendigheden heraf; men jeg vil dog spørge de ærede Medlemmer, om de virkelig troe, at saadanne Reformen ville kunne gennemføres, uden at man tyer til en ny Skat. Jeg har ikke Grund til at antage, at de ikke troe det, thi de have jo oftere selv udtalt sig i denne Retning, at det netop var ved Hjælp af en saadan Extrafskat, at man skulde faae disse Reformen; men saalænge disse ærede Herrer stille det hen i det Usikre, hvorledes en saadan Skat skal tilveiebringes, saalænge de, naar der foreligger Forslag til at faae en saadan Skat, opstille nye Principer, hente nye Grunde, ville søge en ny Grundvold for Beskatningen uden at kunne give den mindste Udfigt til, at det vil kunne lade sig gennemføre i en nogenlunde nær Fremtid, hvorledes kan det saa skjønnes at

være Alvor fra disse ærede Medlemmers Side med at ville saa stærkt urgere disse Reformen? Vi have nylig anmodet den ærede Finantsminister — jeg tilstaaer, at jeg ikke var med dertil, men der er flere, der have gjort det — om i næste Session at forelægge os Forslag til en Reform i vor Toldbeskatning, og den ærede Finantsminister har med sædvanlig Redebønhed erklæret, at han i den Henseende vilde gjøre, hvad der var muligt, og at han haabede, at kunne udføre det. Men jeg vil dog tillade mig at give den ærede Finantsminister det alvorlige Raad, — det er sjældent, at jeg udbeder mig. Tilladelse dertil, men i nærværende Tilfælde vil jeg dog gjøre det — ikke at forsøge det, dersom han ikke har en Skattelov; thi det vil være umuligt for os at komme nogen Vej med en Reform, der skal have nogen som helst Betydning, dersom vi ikke have Midler til at skaffe Statskassen Erstatning for de Indtægter, som ville blive den berøvede, være sig ved en Reform af vort Toldvæsen eller ved en Reform af vort Sportvæsen, hvilket sidste i mine Dine trænger mere til en Reform end Toldvæsenet. — Dette er altsaa mit Standpunkt, at, dersom vi skulde have noget Haab om for det Første at tilveiebringe en nogenlunde taalelig Balance, og for det Andet at kunne gennemføre nogen nyttig Reform i vore Skattelove, saa er det nødvendigt, at vi faae en ny Skat, og dersom vi skulde kunne gjøre det med nogenlunde Sikkerhed, er det dernæst nødvendigt, at vi vide, efter hvilke Regler den nye Skat skal udredes. Naar dette Spørgsmaal engang er bearbejdet og bragt til Ende, saa kunne vi senere see, hvorledes vi ere tilfredse dermed. Viser det sig da, at denne Skat er besværlig, saa overveie vi, om vi heller ville bibeholde visse andre Indtægter end at tage den, men dersom det derimod viser sig, at den ikke er besværlig, at den er god, saa kan man forøge denne Skat og derved indføre større Lettelser paa andre Punkter. Det er dette, man derigennem kan opnaae, men for at det kan opnaaes, er det uægtelig nødvendigt, at Skattnormen maa være tilstede, thi ellers faaer man bestandig de samme Vanffeligheder, som vi nu have, og som vi næsten have havt, hvergang en Ind-